

MATEMATIKA 3

Dana Černá

<http://kmd.fp.tul.cz>

Katedra matematiky a didaktiky matematiky

Technická univerzita v Liberci

PŘÍMÉ METODY PRO ŘEŠENÍ SOUSTAV LINEÁRNÍCH ALGEBRAICKÝCH ROVNIC

- Základní pojmy numerické lineární algebry
- Gaussova eliminace
- LU rozklad
- Choleského rozklad

METODY ŘEŠENÍ SOUSTAV LINEÁRNÍCH ALGEBRAICKÝCH ROVNIC

Budeme uvažovat soustavu n rovnic s n neznámými:

$$\begin{aligned} a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n &= b_1 \\ a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n &= b_2 \\ \vdots &\quad \vdots \quad \vdots \\ a_{n1}x_1 + a_{n2}x_2 + \dots + a_{nn}x_n &= b_n \end{aligned}$$

Soustavu lze zapsat v maticovém tvaru $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$, kde

$$\mathbf{A} := \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & & \vdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nn} \end{pmatrix}, \mathbf{b} := \begin{pmatrix} b_1 \\ b_2 \\ \vdots \\ b_n \end{pmatrix}, \mathbf{x} := \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{pmatrix}$$

Matice \mathbf{A} se nazývá **matice soustavy**, vektor \mathbf{b} se nazývá **vektor pravé strany**. Vektor \mathbf{x} se nazývá **vektor neznámých**.

Definujme matici:

$$\mathbf{A}_b := \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} & b_1 \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} & b_2 \\ \vdots & \vdots & & \vdots & \vdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nn} & b_n \end{pmatrix}$$

Tato matice se nazývá **rozšířená matice soustavy**.

Matice soustavy, která má mnohem více nulových prvků než nenulových prvků se nazývá **řídká**. Matice, která není řídká se nazývá **plná**.

$\| \cdot \|_p$ - norma vektoru $\mathbf{v} = (v_1, \dots, v_n) \in \mathbb{R}^n$ je definována:

$$\|\mathbf{v}\|_p = \begin{cases} \left(\sum_{k=1}^n |v_k|^p \right)^{1/p} & \text{pro } p \in \mathbb{N}, \\ \max_{k=1,\dots,n} |v_k| & \text{pro } p = \infty. \end{cases}$$

Pro matici $\mathbf{A} = (a_{ij})_{i,j=1}^n \in \mathbb{R}^{n \times n}$ budeme definovat její *p-normu*:

$$\|\mathbf{A}\|_p = \max_{\mathbf{v} \neq 0} \frac{\|\mathbf{Av}\|_p}{\|\mathbf{v}\|_p}$$

a *Frobeniovu (Schurovu) normu*:

$$\|\mathbf{A}\|_F = \left(\sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n |a_{ij}|^2 \right)^{1/2}.$$

Spektrální poloměr matice \mathbf{A} je definován:

$$\rho(\mathbf{A}) = \max \{ |\lambda| : \lambda \text{ je vlastní číslo matice } \mathbf{A} \}.$$

Věta: Pro každou matici $\mathbf{A} \in \mathbb{R}^{n \times n}$ a libovolnou normu matice $\|\cdot\|$ platí $\rho(\mathbf{A}) \leq \|\mathbf{A}\|$.

Věta: Pro každou matici $\mathbf{A} \in \mathbb{R}^{n \times n}$ platí

a) $\|\mathbf{A}\|_1 = \max_{1 \leq j \leq n} \sum_{i=1}^n |a_{ij}|$

b) $\|\mathbf{A}\|_\infty = \max_{1 \leq i \leq n} \sum_{j=1}^n |a_{ij}|$

c) $\|\mathbf{A}\|_2 = \sqrt{\rho(\mathbf{A}^T \mathbf{A})}$

d) Je-li matice \mathbf{A} symetrická, potom $\|\mathbf{A}\|_2 = \rho(\mathbf{A})$.

Norma $\|\cdot\|_2$ se nazývá **Euklidovská** nebo také **spektrální norma**.

PODMÍNĚNOST MATICE

Příklad:

a) Soustava $x + y = 2$
 $x + 1.00000001y = 2.00000001$

má řešení $x = 1, y = 1.$

b) Soustava $x + y = 2$
 $x + 1.00000001y = 2.00000002$

má řešení $x = 0, y = 2.$

c) Soustava $x + y = 2$
 $x + y = 2$

má nekonečně mnoho řešení $x = t, y = 2 - t, t \in \mathbb{R}.$

Chyby v zadání matice nebo vektoru pravé strany mohou způsobit velké chyby v řešení.

Věta: O PODMÍNĚNOSTI MATICE

Předpokládejme, že $\mathbf{A} \in \mathbb{R}^{n \times n}$ je regulární matice a $\Delta\mathbf{A}$ je matice taková, že $\|\mathbf{A}^{-1}\Delta\mathbf{A}\|_2 < 1$. Potom platí

$$\frac{\|\mathbf{x}^\Delta - \mathbf{x}^*\|_2}{\|\mathbf{x}^*\|_2} \leq \frac{\|\mathbf{A}\|_2 \|\mathbf{A}^{-1}\|_2}{1 - \|\mathbf{A}^{-1}\Delta\mathbf{A}\|_2} \left(\frac{\|\Delta\mathbf{A}\|_2}{\|\mathbf{A}\|_2} + \frac{\|\Delta\mathbf{b}\|_2}{\|\mathbf{b}\|_2} \right),$$

kde \mathbf{x}^* je řešení soustavy $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$, \mathbf{x}^Δ je řešení soustavy $(\mathbf{A} + \Delta\mathbf{A})\mathbf{x} = \mathbf{b} + \Delta\mathbf{b}$.

Jestliže relativně malé změny prvků matice nebo prvků vektoru pravé strany způsobí relativně velké změny v řešení, nazývá se matice **špatně podmíněná**, jinak se matice nazývá **dobře podmíněná**. Podmíněnost charakterizuje **číslo podmíněnosti matice \mathbf{A}** , které je definováno:

$$\text{cond}(\mathbf{A}) := \|\mathbf{A}\|_2 \|\mathbf{A}^{-1}\|_2.$$

Platí $\text{cond}(\mathbf{A}) \geq 1$. Pokud je $\text{cond}(\mathbf{A})$ velké, je matice **A** špatně podmíněná.

METODY ŘEŠENÍ SOUSTAV LINEÁRNÍCH ALGEBRAICKÝCH ROVNIC

- Přímé - Teoreticky přesné řešení získáme po konečně mnoha krocích. Jsou vhodné pro malé plné matice, za určitých podmínek také pro velké řídké matice.
- Iterační - Počítáme posloupnost vektorů, která konverguje k přesnému řešení. Používají se soustavy s velkými řídkými maticemi.

PŘÍMÉ METODY

- Gaussova eliminace
- LU rozklad
- Choleského rozklad

1. GAUSSOVA ELIMINACE

Přímý chod:

```
for k = 1, ..., n - 1
    for i = k + 1, ..., n
        aik =  $\frac{a_{ik}}{a_{kk}}$ 
        for j = k + 1, ..., n
            aij = aij - aik akj
        end
        bi = bi - aik bk
    end
end
```

Zpětný chod:

```
for i = n, ..., 1
    xi =  $\frac{1}{a_{ii}} \left( b_i - \sum_{j=i+1}^n a_{ij} x_j \right)$ 
end
```

Gaussova eliminace je pro obecné matice numericky nestabilní.
Proto se provádí Gaussova eliminace s pivotací.

Prvek a_{kk} , který je v k -tém kroku Gaussovy eliminace na pozici (k, k) a kterým dělíme, se nazývá **pivot**. Pokud je tento prvek malý ve srovnání s ostatními prvky, může dojít k velkým zaokrouhlovacím chybám. Proto provedeme pivotaci, tedy mezi prvky na pozicích $(k, k), \dots, (n, k)$ nalezneme prvek, který je v absolutní hodnotě největší. Řádek s tímto prvkem vyměníme s k -tým řádkem. Tento proces se nazývá **částečná** nebo také **sloupcová pivotace**.

Gaussova eliminace, vyžaduje $\mathcal{O}(n^3)$, přesněji $\frac{2n^3}{3} + \mathcal{O}(n^2)$, operací s plovoucí řádovou čárkou.

Třídiagonální matice je matice, kde $a_{ij} = 0$ pro $|i - j| > 1$.

$$\mathbf{A} = \begin{pmatrix} s_1 & t_1 & 0 & 0 & \dots & 0 \\ r_2 & s_2 & t_2 & 0 & & 0 \\ 0 & r_3 & s_3 & t_3 & & 0 \\ \vdots & & & \ddots & & \vdots \\ 0 & & 0 & r_{n-1} & s_{n-1} & t_{n-1} \\ 0 & \dots & 0 & 0 & r_n & s_n \end{pmatrix}$$

Gaussova eliminace pro třídiagonální matice vyžaduje pouze $\mathcal{O}(n)$ operací s plovoucí řádovou čárkou.

Gaussova eliminace je vhodná pro řešení soustav s malými plnými maticemi.

Gaussova eliminace je vhodná také pro určité typy velkých řídkých matic, např. pro třídiagonální matice.

U obecných velkých řídkých matic je třeba dbát na to, aby nedocházelo k zaplnění matice, tj. aby z nulových prvků nevznikaly nenulové.

2. LU ROZKLAD

Matici soustavy \mathbf{A} rozložíme na součin $\mathbf{A} = \mathbf{L}\mathbf{U}$, kde matice \mathbf{L} je dolní trojúhelníková matice s jedničkami na diagonále a \mathbf{U} je horní trojúhelníková matice. Matici \mathbf{U} získáme pomocí Gaussovy eliminace, matice \mathbf{L} obsahuje koeficienty (s opačným znaménkem), kterými násobíme řádky při eliminaci.

Soustavu $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$ můžeme zapsat ve tvaru $\mathbf{LUx} = \mathbf{b}$. Označme $\mathbf{y} := \mathbf{Ux}$. Potom řešení soustavy pomocí LU-rozkladu spočívá v řešení dvou trojúhelníkových soustav: $\mathbf{Ly} = \mathbf{b}$ a $\mathbf{Ux} = \mathbf{y}$.

Příklad LU rozkladu:

$$\mathbf{A} = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 2 \\ 1 & 0 & 2 \\ 2 & 2 & 5 \end{pmatrix} = \underbrace{\begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 \\ 2 & 0 & 1 \end{pmatrix}}_{\mathbf{L}} \underbrace{\begin{pmatrix} 1 & 1 & 2 \\ 0 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}}_{\mathbf{U}}$$

Odvození: Odečtení $l_{j,i}$ násobku j -tého řádku od i -tého řádku matice \mathbf{A} lze reprezentovat vynásobením matice \mathbf{A} maticí $\mathbf{L}_{j,i}$, kde

i – tý sloupec

$$\mathbf{L}_{j,i} := \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 & \dots & \dots & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & \dots & \dots & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & \dots & \dots & 0 & 0 \\ \vdots & & \ddots & & & & \vdots & \\ 0 & -l_{j,i} & & & 1 & \dots & 0 & 0 \\ \vdots & & & & \ddots & & \vdots & \\ 0 & 0 & \dots & & \dots & 1 & 0 \\ 0 & 0 & \dots & & \dots & 0 & 1 \end{pmatrix} \leftarrow j - tý řádek$$

Potom

$$\begin{aligned}
 \mathbf{L}_{j,i} \mathbf{A} &= \begin{pmatrix} 1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 1 & & 0 \\ \vdots & & & \vdots \\ 0 & \dots & -l_{j,i} & \dots & 1 & \dots & 0 \\ \vdots & & & & \vdots & & \\ 0 & 0 & \dots & 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & & \vdots \\ a_{j,1} & a_{j,2} & \dots & a_{j,n} \\ \vdots & \vdots & & \vdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nn} \end{pmatrix} \\
 &= \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & & \vdots \\ a_{j,1} - l_{j,i}a_{i,1} & a_{j,2} - l_{j,i}a_{i,2} & \dots & a_{j,n} - l_{j,i}a_{i,n} \\ \vdots & \vdots & & \vdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nn} \end{pmatrix}.
 \end{aligned}$$

Koeficient $l_{j,i}$ zvolíme tak, aby po vynásobení maticí $\mathbf{L}_{j,i}$ byla ve výsledné matici na pozici (j, i) nula. Dostaneme

$$\mathbf{L}_{n,n-1} \dots \mathbf{L}_{3,1} \mathbf{L}_{2,1} \mathbf{A} = \mathbf{U},$$

kde \mathbf{U} je horní trojúhelníková matice. Vyjádříme \mathbf{A} :

$$\mathbf{A} = \mathbf{L}_{2,1}^{-1} \mathbf{L}_{3,1}^{-1} \dots \mathbf{L}_{n,n-1}^{-1} \mathbf{U},$$

a položíme $\mathbf{L} = \mathbf{L}_{2,1}^{-1} \mathbf{L}_{3,1}^{-1} \dots \mathbf{L}_{n,n-1}^{-1}$. Matice \mathbf{L} má tvar

$$\begin{pmatrix} 1 & 0 & \dots & & 0 \\ l_{2,1} & 1 & & & 0 \\ l_{3,1} & l_{3,2} & 1 & & \\ \vdots & & & & \\ l_{n,1} & l_{n,2} & \dots & l_{n,n-1} & 1 \end{pmatrix}$$

a splňuje $\mathbf{A} = \mathbf{LU}$.

Doolittlův algoritmus:

1. Nalezneme matice \mathbf{L} , \mathbf{U} pomocí Gaussovy eliminace.

$$u_{11} = a_{11}$$

for $i = 1, \dots, n$

$$l_{i1} = \frac{a_{i1}}{u_{11}}$$

end

for $k = 2, \dots, n$

$$u_{1k} = a_{1k}$$

for $i = 2, \dots, k$

$$u_{ik} = a_{ik} - \sum_{j=1}^{i-1} l_{ij} u_{jk}$$

end

for $i = k + 1, \dots, n$

$$l_{ik} = \frac{1}{u_{kk}} \left(a_{ik} - \sum_{j=1}^{k-1} l_{ij} u_{jk} \right)$$

end

end

2. Řešíme trojúhelníkovou soustavu $\mathbf{Ly} = \mathbf{b}$.

3. Řešíme trojúhelníkovou soustavu $\mathbf{Ux} = \mathbf{y}$.

Pro obecné matice LU rozklad nemusí existovat. Pro regulární matice je vždy možné změnit pořadí řádků matice tak, aby LU rozklad existoval.

Také LU rozklad většinou provádíme s pivotací. Potom má rozklad tvar $\mathbf{PA} = \mathbf{LU}$, kde \mathbf{P} je permutační matice, tj. matice, která má v každém řádku a sloupci právě jednu jedničku, jinak pouze nuly. Vynásobení permutační matici je ekvivalentní změně pořadí řádků.

Řešení jedné soustavy pomocí LU-rozkladu je podobně časově náročné jako Gaussova eliminace, vyžaduje $\frac{2n^3}{3} + \mathcal{O}(n^2)$ operací s plovoucí řádovou čárkou.

LU - rozklad je výhodné použít především při řešení více soustav se stejnou maticí a různými pravými stranami. Potom provádíme přímý chod, který má složitost $\mathcal{O}(n^3)$, pouze jednou a pro každou pravou stranu pak provádíme dvakrát zpětný chod, který vyžaduje pouze $\mathcal{O}(n^2)$ operací s plovoucí řádovou čárkou.

3. CHOLESKÉHO ROZKLAD

Pokud je matice soustavy \mathbf{A} symetrická pozitivně definitní, potom lze použít Choleského rozklad $\mathbf{A} = \mathbf{L}\mathbf{L}^T$, kde L je dolní trojúhelníková matice (nyní nepředpokládáme jedničky na diagonále).

Potom řešení soustavy $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$ je ekvivalentní řešení soustav $\mathbf{Ly} = \mathbf{b}$ a $\mathbf{L}^T\mathbf{x} = \mathbf{y}$. Řešení soustavy pomocí Choleského rozkladu vyžaduje asi polovinu času a paměti ve srovnání s Gaussovou eliminací a LU rozkladem.

Prvky matice \mathbf{L} vypočteme pomocí algoritmu:

for r=1:n

$$l_{rr} = \left(a_{rr} - \sum_{s=1}^{r-1} l_{rs}^2 \right)^{1/2}$$

for i=r+1:n

$$l_{ir} = \frac{1}{l_{rr}} \left(a_{ir} - \sum_{s=1}^{r-1} l_{rs} l_{is} \right)$$

end

end

Odvození:

Pro symetrickou pozitivně definitní matici \mathbf{A} velikosti 3×3 vyjádříme součin $\mathbf{A} = \mathbf{LL}^T$ po složkách:

$$\begin{pmatrix} a_{1,1} & a_{2,1} & a_{3,1} \\ a_{2,1} & a_{2,2} & a_{3,2} \\ a_{3,1} & a_{3,2} & a_{3,3} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} l_{1,1} & 0 & 0 \\ l_{2,1} & l_{2,2} & 0 \\ l_{3,1} & l_{3,2} & l_{3,3} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} l_{1,1} & l_{2,1} & l_{3,1} \\ 0 & l_{2,2} & l_{3,2} \\ 0 & 0 & l_{3,3} \end{pmatrix}$$
$$= \begin{pmatrix} l_{1,1}^2 & l_{1,1}l_{2,1} & l_{1,1}l_{3,1} \\ l_{1,1}l_{2,1} & l_{2,1}^2 + l_{2,2}^2 & l_{2,1}l_{3,1} + l_{2,2}l_{3,2} \\ l_{1,1}l_{3,1} & l_{2,1}l_{3,1} + l_{2,2}l_{3,2} & l_{3,1}^2 + l_{3,2}^2 + l_{3,3}^2 \end{pmatrix}$$

Dostaneme $l_{1,1} = \sqrt{a_{1,1}}$, $l_{2,1} = \frac{a_{2,1}}{l_{1,1}}$, $l_{3,1} = \frac{a_{3,1}}{l_{1,1}}$, $l_{2,2} = \sqrt{a_{2,2} - l_{2,1}^2}$,
 $l_{3,2} = \frac{a_{3,2} - l_{2,1}l_{3,1}}{l_{2,2}}$, $l_{3,3} = \sqrt{a_{3,3} - l_{3,1}^2 - l_{3,2}^2}$.

Vzorce pro matici velikosti $n \times n$ odvodíme analogickým postupem.

SROVNÁNÍ SLOŽITOSTI:

Metody pro soustavy s obecnou maticí:

METODA	SLOŽITOST
Gaussova eliminace	$\frac{2n^3}{3} + \mathcal{O}(n^2)$
Gaussova-Jordanova eliminace	$n^3 + \mathcal{O}(n^2)$
LU rozklad	$\frac{2n^3}{3} + \mathcal{O}(n^2)$
Choleského rozklad (pro sym. poz. def.)	$\frac{n^3}{3} + \mathcal{O}(n^2)$

Metody pro soustavy s třídiagonální maticí:

METODA	SLOŽITOST
Gaussova eliminace	$\mathcal{O}(n)$
LU rozklad	$\mathcal{O}(n)$